

PRAKSISOVERSIGT · STRAFFERET

Praksisoversigt over terrorisme (straffeloven kapitel 13)

Terrorforsæt, fremme-apparatet i §§ 114 a-114 i og strafniveauet efter 2020-skærnelsen

Version 2 · Opdateret 7. sep. 2026 · 42 afgørelser · 2007-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Straffelovens kapitel 13 rummer det danske strafferetlige værn mod terrorisme med § 114 som kernebestemmelse: en terrorhandling er en af otte oplyste grundforbrydelser begået med et kvalificeret terrorforsæt og egnet til at tilføje et land alvorlig skade. Omkring kernen ligger et fremme- og støtteapparat i §§ 114 a-114 i, der kriminaliserer finansiering, hvervning, oplæring og enhver anden fremme af terrorvirksomhed langt forud for den konkrete terrorhandling. Praksis er kvantitativt begrænset, men principielt tæt: Højesteret har afgjort, at § 114 også rammer angreb på en enkeltperson, når angrebet tillige rammer ytringsfriheden, og at modstand mod et totalitært regime ikke i sig selv falder uden for terrorbegrebet. Strafniveauet blev generelt forhøjet med omkring halvdelen ved straffeskærpsen i 2020, så forsøg på terror ved bombesprængning og manddrab nu har et udgangspunkt på 16 års fængsel.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Terrorismen efter § 114, stk. 1, kræver tre kumulative betingelser: en af de oplyste grundforbrydelser i nr. 1-8, det kvalificerede terrorforsæt (skræmme en befolkning, tvinge myndigheder eller destabilisere grundlæggende strukturer) og at handlingen kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade.
- 02** § 114 kan anvendes ved angreb rettet mod én enkelt person – Højesteret tiltrådte i 2012, at drabsforsøget på en Muhammed-tegner tillige var et forsøg på at begrænse ytringsfriheden og hindre den offentlige debat, og dermed egnet til at tilføje Danmark alvorlig skade.
- 03** At en handling er rettet mod et land, der ikke er et demokratisk samfund, men regeres af et totalitært regime, bringer den ikke i sig selv uden for § 114, stk. 1 – afgørende er en samlet vurdering af alle sagens elementer, herunder organisationens formål, mål og midler.
- 04** Terrorismeforsættet er den bærende skærpsesgrund: Højesteret fastslog i 2008, at terrorisme som selvstændig forbrydelse i høj grad er karakteriseret ved forsætskravet, og at der derfor også ved forsøg skal lægges betydelig vægt i skærpende retning på terrorforsættet.

- 05** Efter strafskærpelsen i 2020 er udgangspunktet for forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab 16 års fængsel mod tidligere 12 år, og øvrige forsøg efter § 114, stk. 1, skal udmåles i niveauet 12-16 år.
- 06** Strafniveauerne for støttebestemmelserne blev tilsvarende forhøjet med omkring det halve: terrorfinansiering efter § 114 b fra 4-6 til 6-9 år, tilslutning efter § 114 c, stk. 3, fra 4 til 6 år, og fremme efter § 114 e, 1. pkt., fra 3-4 til 5-6 år.
- 07** § 114 e er en opsamlingsbestemmelse, hvor det er tilstrækkeligt at fremme organisationens generelle terrorformål – der kræves ikke forsæt til en konkretiseret terrorhandling.
- 08** Rollen som hjemmegående hustru og mor i et IS-kontrolleret område udgør fremme efter § 114 e, når den frivilligt indtages med viden om organisationens karakter, og typestraffen ligger på fængsel i 4 år.
- 09** Terrorfinansiering efter § 114 b omfatter også overførsler, der reelt kun forbedrer levevilkårene for et familiemedlem tilknyttet organisationen, fordi organisationen i sidste ende drager fordel heraf.
- 10** Det er domstolene – ikke en terrorliste – der afgør, om en gruppe eller et løst online-netværk er en terrororganisation i straffelovens forstand; CTA-retserklæringer og Europol-materiale indgår som bevis.
- 11** Deling af terrorpropaganda på sociale medier kan udgøre fremme efter § 114 e, når materialet samlet fremstår som hyldest og ikke som kritisk nyhedsformidling; ytringsfriheden efter EMRK artikel 10 sætter her ikke grænsen.
- 12** Meget ung alder virker stærkt formildende: Højesteret nedsatte i 2025 straffen fra 7 til 5 års fængsel for en 15½-årig, der havde en ledende rolle i en højreekstremistisk terrorsammenslutning.
- 13** Opholds- og kontaktforbud efter § 79 b forudsætter ubetinget frihedsstraf og en konkret vurdering af, om forbuddet er egnet og nødvendigt for at forebygge nye terrorhandlinger; længden afstemmes efter forarbejdernes trappetigemodell i forhold til fængselsstraffen.
- 14** Frakendelse af dansk indfødsret efter indfødsretslovens § 8 b, stk. 1, er udgangspunktet ved fængsel i 2 år eller derover for kapitel 13-kriminalitet, men beror på en proportionalitetsafvejning, og kan opretholdes selv når udvisning må undlades.
- 15** Hensynet til mindreårige unionsborgerbørns tarv efter TEUF artikel 20 kan afgørende hindre udvisning, selv når frakendelse af indfødsret opretholdes – retten tildeler da i stedet en advarsel om udvisning.
- 16** Retsplejelovens agentregler i §§ 754 a-754 d gælder ikke ved efterforskning af § 114-kriminalitet, jf. § 754 e, men almindelige retsprincipper kræver fortsat fornøden mistanke, og aktionen må ikke forøge lovovertrædelsens omfang eller grovhed.
- 17** Påtale for overtrædelse af §§ 111-115 og 118 sker efter justitsministerens påbud, jf. § 118 a, og efterforskningen varetages som udgangspunkt af PET.

§ 1 Terrorforsættet og grundforbrydelserne i straffelovens § 114

Kernebestemmelsen er [straffelovens § 114](#), der straffer terrorisme med fængsel indtil på livstid. Bestemmelsen er konstrueret som en kvalifikationsregel: den kriminaliserer ikke i sig selv nye handlinger, men løfter en række allerede strafbare grundforbrydelser op i terrorkategorien, når to yderligere betingelser er opfyldt.

De tre kumulative betingelser er:

- **En grundforbrydelse** fra kataloget i [§ 114, stk. 1, nr. 1-8](#): manddrab efter § 237, grov vold efter §§ 245-246, frihedsberøvelse efter § 261, kvalificeret forstyrrelse af trafiksikkerheden eller samfærdselsmidler, kapring efter § 183 a, grove våben- og eksplosivstofovertrædelser efter § 192 a, brandstiftelse og sprængning efter §§ 180 og 183 samt besiddelse eller anvendelse af radioaktive stoffer efter § 192 b.
- **Terrorforsættet** – forsæt til enten at skræmme en befolkning i alvorlig grad, uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade en handling, eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer.
- **Skadeegnheden** – at handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade.

Hertil kommer to sidestillede gerningstyper: [§ 114, stk. 2](#) om transport af våben eller eksplosivstoffer med terrorforsæt og [§ 114, stk. 3](#) om trusler om at begå en af de nævnte handlinger. Begge straffes efter samme strafferamme som stk. 1.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 som led i den første anti-terrorpakke efter angrebene den 11. september 2001, med det formål at opfylde FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 (2001) og Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA. Rammeafgørelsen er senere for EU's øvrige medlemsstater afløst af [direktiv \(EU\) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme](#), som Danmark på grund af retsforbeholdet ikke er bundet af – Danmark er fortsat undergivet rammeafgørelsens forpligtelser, jf. [Betænkning om strafudmåling, bind II, s. 23](#).

Strukturen omkring § 114 blev gennemgribende omlagt ved anti-terrorpakke II i 2006 på grundlag af [Straffelovrådets betænkning nr. 1474/2006 om det strafferetlige værn mod terrorisme](#) og Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme. Ved den lejlighed blev finansieringsbestemmelsen samlet i [§ 114 b](#), hvervning kriminaliseret i [§ 114 c](#), oplæring i [§ 114 d](#) og opsamlingsbestemmelsen om anden fremme placeret i [§ 114 e](#). Rådets mindretal (Vagn Greve) fandt, at der burde kræves kvalificeret forsæt (hensigt) ved de bestemmelser, der ligger fjernest fra selve terrorhandlingen, jf. [betænkningen s. 33](#) – et synspunkt der ikke fik flertal.

Ved siden af § 114 står [§ 114 a](#), der uden krav om terrorforsæt hæver strafferammen indtil det dobbelte for en række konventionsbestemte handlinger (flykapring, gidseltagning, terrorbombning, nuklear terrorisme mv.). Bestemmelsen har i praksis begrænset selvstændig betydning, når forholdet kan henføres under bestemmelser med livstid som strafmaksimum.

LOV

[Straffeloven § 114, stk. 1-3](#)[Straffeloven § 114a](#)[Straffeloven § 114b](#)[Straffeloven § 114c](#)[Straffeloven § 114d](#)[Straffeloven § 114e](#)

Angreb mod en enkeltperson: Muhammed-tegner-sagen og terrorforsættets rækkevidde

§ 2

Det principielt vigtigste spørgsmål om § 114's ydre grænse er, om bestemmelsen overhovedet kan anvendes, når angrebet er rettet mod én bestemt person. Spørgsmålet blev afgjort ved angrebet på tegneren Kurt Westergaard i hans hjem i Aarhus nytårsdag 2010.

Vestre Landsret dømte i [SS-365/2011-VLR](#) for forsøg på manddrab og terrorisme og forhøjede straffen til 10 års fængsel med udvisning for bestandig. For Højesteret gjorde tiltalte gældende, at [§ 114, stk. 1, nr. 1](#) ikke kan omfatte handlinger rettet mod en enkelt person, at angrebet ikke var egnet til at skræmme befolkningen i alvorlig grad, og at bestemmelsen i givet fald var så uklar, at den stred mod legalitetsprincippet i [straffelovens § 1](#).

Højesteret forkastede synspunktet i [SS-299/2011-HJR](#):

Som anført i Højesterets kendelse af 2. juli 2008 (Ugeskrift for Retsvæsen 2008 s. 2394) må drab på Forurettede 1 for at have tegnet en af Muhammed-tegningerne i den situation, som forelå, tillige anses for et forsøg på at begrænse ytringsfriheden og hindre den offentlige debat. Med denne tilføjelse og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder Højesteret, at sagens forhold 1 er henført under straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, som forsøg på terrorisme.

Afgørelsen etablerer, at det ikke er antallet af ofre, men angrebets **karakter og kontekst**, der er afgørende. Når offeret har stor offentlig bevågenhed og optræder som forsvarer for en ytring, der har været genstand for national og international konflikt, rammer angrebet ikke blot personen, men den offentlige debat og ytringsfriheden – og er dermed egnet til at tilføje Danmark alvorlig skade. Straffen på 10 års fængsel blev fastholdt, og Højesteret fandt forhold 1 så groft, at udvisning med indrejseforbud for bestandig hverken stred mod [udlændingelovens § 26, stk. 2](#) eller EMRK artikel 8.

Den samme kontekstuelle tilgang genfindes i sager om trusler efter [§ 114, stk. 3](#). I [SS-24269/2021-KBH](#) idømte Københavns Byret 3 års fængsel, frakendelse af indfødsret, udvisning for bestandig og et 5-årigt kontaktforbud for terrortrusler fremsat på Twitter over fem dage i oktober 2020, herunder opfordringer til halshugning, fremsat fra en profil med Islamisk Stats flag som profilbillede.

LOV

[Straffeloven § 1](#)[Straffeloven § 21](#)[Straffeloven § 114, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Dom om terrorisme og udvisning efter drabsforsøg på Muhammed-tegner

02.05.2012

Landsretten · Dom om forsøg på terrorisme og manddrab efter Straffelovens § 114 og § 237

22.06.2011

Byretten · Dom for terrorisme, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning efter udtalelser på Twitter

23.03.2022

Frihedskamp eller terrorisme – ASMLA-dommen og den samlede vurdering

§ 3

Den anden principielle grænsedragning er forholdet mellem terrorisme og legitim modstandskamp.

Spørgsmålet blev prøvet af Højesteret efter 3.-instansbevilling meddelt ved [24/02503](#) netop med henblik på en principiel prøvelse af terrorbestemmelsernes rækkevidde.

Tre ledende medlemmer af ASMLA (Arab Struggle Movement for the Liberation of Ahwaz) var dømt for bl.a. bistand til en saudiarabisk efterretningstjeneste efter [straffelovens § 108](#), terrorfinansiering efter [§ 114 b](#) og fremme efter [§ 114 e](#). De havde gennem ASMLA tilvejebragt ca. 15 mio. kr. til de væbnede grupper Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden og Jaish al-Adl, som bl.a. stod bag angrebet på en militærparade i Ahwaz den 22. september 2018.

De tiltalte gjorde gældende, at angrebene var rettet mod militære mål i et totalitært regime og havde til formål at indføre demokrati for det ahwaziske mindretal. Grundlaget for synspunktet var Rådets erklæring 109/2002 til rammeafgårelsen, hvorefter rammeafgårelsen ikke kan bruges som argument for at betragte adfærd udført af mennesker, der handlede for at bevare eller genskabe demokratiske værdier, som terroristhandling.

Højesteret afviste i [SS-30/2024-HJR](#) en kategorisk undtagelse:

Højesteret finder efter det anførte, at selve det forhold, at en handling har været rettet mod et land, som ikke er et demokratisk samfund, men regeres af et totalitært regime, der ikke respekterer retsstatsprincippet, ikke indebærer, at handlingen falder uden for § 114, stk. 1's anvendelsesområde. Om handlingen falder uden for § 114, stk. 1, beror som nævnt på en samlet vurdering af alle sagens elementer.

I den konkrete vurdering lagde Højesteret vægt på, at organisationerne ikke i det hele eller hovedsageligt havde til formål at udbrede demokratiske værdier, at ASMLA stræbte efter løsrivelse og indgik alliancer med antidemokratiske kræfter, at angrebene ramte eller kunne ramme både militære og ikke-militære mål (herunder olieindustri og bankvæsen), at de var designet til at skræmme dele af befolkningen og destabilisere Iran, og at sondringen mellem arabere og andre befolkningsgrupper spillede ind ved valg af mål.

Straffene på 8, 7 og 6 års fængsel blev fastholdt. I skærpende retning indgik den længerevarende, omfattende og systematiske efterretningsvirksomhed og terrorfinansiering; i formildende retning indgik, at handlingerne var udsprunget af modstand mod et totalitært regime, der anvender dødsstraf og tortur, og at en del af midlerne var anvendt til lovlige politiske aktiviteter. Dommen viser dermed, at frihedskamp-motivet ikke er en ansvarsfrihedsgrund, men kan indgå som strafnedsættende moment ved udmålingen.

LOV

[Straffeloven § 108, stk. 1, 2](#)

[Straffeloven § 114, stk. 1](#)

[Straffeloven § 114b](#)

[Straffeloven § 114e](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran 05.12.2024

Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling i terrorsag om 02.05.2024

ASMLA-medlemmers bistand til væbnet gren og fortolkningen af straffelovens § 114

§ 4 Forsøg og forberedelse – fra Glasvej-niveauet på 12 år til 16 år efter 2020-skærpselen

Terrorsager pådømmes i praksis næsten altid som forsøg efter [straffelovens § 21](#), fordi PET griber ind på forberedelsesstadiet. Strafniveauet for forsøg er derfor det centrale udmålingsspørgsmål.

Udgangspunktet blev lagt af Højesteret i Glasvej-sagen, [SS-512/2007-HJR](#) (U.2008.1587H), hvor tre mænd var dømt for forberedelse af bombesprængning med TATP, jf. landsrettens dom [SS-1072/2007-OLR](#). Højesterets flertal skærpede straffene og begrundede det med forsætskravets centrale betydning:

Efter ordlyden af § 114, stk. 1, og bestemmelsens formål og forarbejder må terrorisme som selvstændig forbrydelse anses for i høj grad karakteriseret ved det særlige krav om forsæt til terrorisme. Det er efter vores opfattelse en naturlig følge heraf, at der også ved straffastsættelse for forsøg skal lægges betydelig vægt i skærpende retning på terrorismeforsættet.

Flertallet fastsatte et udgangspunkt på 12 års fængsel for forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab. Hovedmændene fik 12 år hver, mens en tiltalt med underordnet medvirken og et mislykket forsøg på tilbagetræden fik 5 år.

Dette niveau blev fulgt i en række senere sager: [SS-31801/2020-KBH](#) (10 år for anskaffelse af to lyddæmpede pistoler efter PET-agentoperation ved Fields), [SS-3390/2021-OLR](#) (skærpet fra 10 til 12 år) og [S-2873-21](#), hvor Østre Landsret formulerede det udtrykkeligt:

Udgangspunktet ved udmåling af straffen for forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab er 12 års fængsel. Flertallet finder ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Ved **lov nr. 883 af 16. juni 2020** blev strafferammerne generelt forhøjet, og det blev i forarbejderne forudsat, at strafniveauet skulle forhøjes med omkring det halve. Om § 114 hedder det i bemærkningerne:

Det indebærer for så vidt angår overtrædelser af straffelovens § 114, stk. 1, at forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab, der i dag som udgangspunkt straffes med 12 års fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med 16 års fængsel. Forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, der i dag bliver afgjort med straffe i niveauet 8-12 års fængsel, vil fremover skulle straffes med omkring 12-16 års fængsel.

Det nye niveau er slået igennem. I [SS-25/2023-OLR](#) – stadfæstelsen af byrettens dom i [SS-2224/2022-HBK](#) – fandt Østre Landsret en syrisk statsborger skyldig i forsøg på terrorisme på grundlag af fund af maskinpistol, jagtriffel, haglgevær, ca. 14 kg aluminiumspulver og kaliumnitrat, 166 stålkugler, bombemanualer fra Al-Qaeda-tilknyttede hjemmesider, en ombygget fjernstyret bil med tændsystem og en tændsats med pære fra en juletræskæde. Tiltaltes forklaring om, at det hele knyttede sig til hans fyrværkerihobby, blev tilsidesat som utroværdig og konstrueret til lejligheden. Straffen blev fastsat til 16 års fængsel (15 stemmer for 16 år, 3 for livstid) – nøjagtigt det forudsatte udgangspunkt.

Et sammenligneligt eksempel er [SS-1814/2022-OLR](#), hvor Østre Landsret stadfæstede [SS-32566/2020-KBH](#) med 12 år og 6 måneders fængsel til to tiltalte, der efter en brandstiftelse mod en bus havde anskaffet kemikalier til fremstilling af TATP og komponenter til en bombedetonator.

Bestemmelse	Strafferamme i dag	Niveau før 2020	Forudsat niveau efter 2020
§ 114, stk. 1 – forsøg ved bombesprængning og manddrab	livstid	12 år	16 år
§ 114, stk. 1 – øvrige forsøg	livstid	8-12 år	12-16 år
§ 114, stk. 2 – forsøg (transport af våben/eksplosivstoffer)	livstid	8-12 år	12-16 år
§ 114, stk. 3 – trussel	livstid	1-2 år	ca. 1 år og 6 mdr. til 3 år
§ 114 b – finansiering	12 år	4-6 år	6-9 år
§ 114 c, stk. 3, 1. pkt. – lade sig hverve	8 år	4 år (3-5 år)	6 år (5 år - 7 år og 6 mdr.)
§ 114 d, stk. 3 – lade sig oplære	8 år	3-5 år	5 år - 7 år og 6 mdr.

§ 114 e, 1. pkt. – fremme	8 år	3-4 år	5-6 år
---------------------------	------	--------	--------

Bemærk, at forhøjelsen begrænses af [straffelovens § 33, stk. 1](#), hvorefter tidsbestemt fængsel ikke kan idømmes ud over 16 år. Betænkning nr. 1581/2023 om strafudmåling gennemgår i [kapitel 3](#) hele praksis siden 2002 og bemærker, at praksis er så begrænset, at også utrykte domme har måttet inddrages i analysen.

LOV

[Straffeloven § 21](#)[Straffeloven § 33, stk. 1](#)[Straffeloven § 114, stk. 1-3](#)[Straffeloven § 192a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe	10.04.2008
	Landsretten · Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat	23.05.2024
	Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering	14.05.2024
	Landsretten · Landsretten skærper straf til 12 års fængsel for forsøg på terrorisme ved våbenanskaffelse	14.12.2022
	Landsretten · Skærpet straf for forsøg på terrorisme: 12 års fængsel, frakendelse af statsborgerskab og udvisning	28.11.2022
	Landsretten · Dom for forsøg på terrorisme og udvisning	23.11.2007
	Byretten · Dom for forsøg på terrorisme, terrorfinansiering og fremme af terrorvirksomhed	20.12.2022
	Byretten · Dom for forsøg på terrorisme, ildspåsættelse og finansiering af terror	01.06.2022
	Byretten · Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields	24.11.2021

§ 5 Terrorfinansiering efter § 114 b – direkte og indirekte støtte

[Straffelovens § 114 b](#) straffer med fængsel indtil 12 år den, som direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til, tilvejebringer eller indsamler midler til eller stiller penge, formuegoder eller finansielle ydelser til rådighed for en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 eller 114 a.

Strafferammen blev hævet fra 10 til 12 år ved **lov nr. 883 af 16. juni 2020**, og forarbejderne forudsætter, at overtrædelser, der hidtil blev afgjort i niveauet 4-6 års fængsel, fremover skal straffes med 6-9 års fængsel.

Den typiske sagstype er pengeoverførsler til familiemedlemmer, der er tilsluttet en terrororganisation. Her har praksis fastlagt en vigtig og vidtgående fortolkning: det er ikke nødvendigt at bevise, at midlerne er gået til terrorhandlinger. Østre Landsret formulerede det således i [SS-25/2023-OLR](#):

Da Islamisk Stat imidlertid i sidste ende drog fordel af, at personer tilknyttet organisationen fik bedre levevilkår, har der – i det omfang, det er bevist, at der er overført midler eller forsøgt herpå eller indsamlet midler – været tale om direkte eller indirekte økonomisk støtte eller indsamling omfattet af straffelovens § 114 b, nr. 1 eller 2.

Landsretten henviste til bestemmelsens forarbejder, hvorefter det er strafbart at stille midler til rådighed for en terrorgruppe, også med hensyn til gruppens lovlige aktiviteter. I sagen var der overført lidt under 100.000 kr. over knap tre år til tiltaltes svoger, der var IS-kriger; kommunikationen foregik i kodesprog om "vandmeloner". Landsretten domfældte også for et forsøg på overførsel af 12.000 kr., der ikke blev gennemført, fordi modtageren ikke havde brug for beløbet på det tidspunkt.

Samme mønster ses i [SS-5045/2022-ARH](#), hvor Retten i Aarhus dømte flere tiltalte for Western Union-overførsler til en broder og onkel, der begge var aktive i IS – for én tiltalts vedkommende 231.023,36

kr. – og i [SS-1814/2022-OLR](#), hvor en kvinde fik 4 års fængsel for økonomisk støtte og praktisk bistand til IS-tilknyttede personer.

I ASMLA-sagen, [SS-30/2024-HJR](#), var finansieringen af helt anden skala – ca. 15 mio. kr. tilvejebragt fra en fremmed efterretningstjeneste – og indgik som skærpende element ved udmålingen af straffe på 8, 7 og 6 års fængsel.

At bevisbyrden i finansieringssager er reel, illustreres af Rigsadvokatens afgørelser i erstatningssager efter frifindelse. I [AM2017.08.07RA](#) blev der tilkendt forhøjet erstatning efter frifindelse for overtrædelse af [§ 114 b, nr. 2](#), netop under henvisning til sigtelsens særligt alvorlige karakter og det ekstraordinært lange forløb; tilsvarende i [RA-2008-521-0125](#) efter frifindelse for [§ 114 a](#).

Den forebyggende regulering af terrorfinansiering hører under hvidvaskloven og behandles i praksisoversigten om [hvidvask](#).

LOV	Straffeloven § 21	Straffeloven § 114b	Straffeloven § 114a
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran		05.12.2024
	Landsretten · Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat		23.05.2024
	Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering		14.05.2024
	Byretten · Dom i terrørsag om hvervning og økonomisk støtte til Islamisk Stat		16.11.2022
	Rigsadvokaten · Delvis erstatning for terrorfinansieringssag: Tillæg for frihedsberøvelse og godtgørelse for langvarig sigtelse		07.08.2017
	Rigsadvokaten · Afgørelse om erstatning efter frifindelse i terrørsag		21.01.2009

§ 6 Hvervning efter § 114 c og oplæring efter § 114 d

[Straffelovens § 114 c](#) er tredelt. Efter [stk. 1](#) straffes hvervning af andre til at begå eller fremme terrorhandlinger eller til at slutte sig til en terrorgruppe med fængsel indtil 12 år, og under særligt skærpende omstændigheder – navnlig ved overtrædelser af systematisk eller organiseret karakter – indtil 16 år. [Stk. 2](#) rammer hvervning til terrorfinansiering med indtil 8 år, og [stk. 3](#) den, der lader sig hverve, med indtil 8 år, stigende til 12 år ved tilslutning til en væbnet styrke og under særligt skærpende omstændigheder til fængsel på livstid.

Sidestrafferammerne om tilslutning til væbnet styrke blev indsat ved lov nr. 642 af 8. juni 2016 på grundlag af [Straffelovrådets betænkning nr. 1559/2016 om deltagelse i og hvervning til væbnede konflikter i udlandet](#). Forarbejderne definerer "væbnet styrke" med udgangspunkt i den humanitære folkeret som en bevæbnet gruppe med en vis organisering, og angiver, at kamphandlinger navnlig omfatter umiddelbar anvendelse af våben, transport af kombattanter eller ammunition, indsamling af efterretninger om modpartens styrker og forberedelse af militære operationer.

I praksis foreligger flere domme om hvervning til Islamisk Stat. I [SS-29539/2020-KBH](#) blev en 29-årig mand, født og opvokset i Danmark, dømt for over Facebook Messenger at have opmuntret sin barndomsven til at rejse til Syrien, formidlet kontakt til et IS-medlem og givet praktiske anvisninger om ulovlig grænsepassage; vennen tilbragte ca. to uger i en IS-træningslejr. Straffen blev fastsat til 6 års fængsel med frakendelse af indfødsret og udvisning for bestandig. Østre Landsret nedsatte i [SS-2764/2021-OLR](#) straffen i en tilsvarende sag fra 6 til 5 års fængsel, men fastholdt frakendelse og udvisning; her var der ud over hvervning efter [§ 114 c, stk. 1](#) også domfældelse for medvirken til, at den hvervede lod sig træne i våbenbrug og sprængstof, jf. [§ 114 d, stk. 3](#).

Hvervningsbestemmelsen har også fundet anvendelse i det højreekstremistiske miljø. I [Sag 73/2024](#) var en dengang ca. 15½-årig dreng dømt for at have ladet sig hverve til Feuerkrieg Division efter [§ 114 c, stk. 3](#), for forsøg på at hverve en jævnaldrende klassekammerat efter [§ 114 c, stk. 1](#), jf. [§ 21](#), og for fremme efter [§ 114 e](#). Han havde en ledende rolle: han rådgav om celleorganisering, redigerede gruppens håndbog og oprettede et digitalt bibliotek med systematiserede bombemanualer.

Højesteret afviste at prøve, om FKD var en terrorsammenslutning, da anbringendet reelt angik landsrettens bevisbedømmelse, jf. [retsplejelovens § 933, stk. 2](#). Ved udmålingen vejede den ledende rolle, delingen af farligt materiale og hvervningsforsøget skærpende, mens den meget unge alder, medlemskabets korte varighed (ca. fire måneder), fraværet af konkrete terrorhandlinger og en Asperger-diagnose vejede formildende:

Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til fængsel i 5 år.

Straffen blev dermed nedsat fra landsrettens 7 år. Sagen viser, at meget ung alder er den kraftigste formildende faktor i terrorsager.

Selve udrejsen til og opholdet i konfliktområder samt tilslutning til væbnede styrker efter §§ 114 j, 114 c og 101 a hører under praksisoversigten om [fremmedkrigere](#). Grænsefladen ses dog i [SS-1642/2023-OLR](#), hvor Østre Landsret fastsatte en samlet straf på 9 år og 6 måneders fængsel for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbuddet, men frifandt for landsforræderi efter [§ 101 a](#).

LOV	Retsplejeloven § 933, stk. 2	Straffeloven § 21	Straffeloven § 114c, stk. 1-3
	Straffeloven § 114d, stk. 3	Straffeloven § 114e	
PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafmåling for en 15-årig		14.03.2025
	Landsretten · Dom for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbud; straffens længde		17.12.2024
	Landsretten · Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL		12.01.2023
	Byretten · Frakendelse af dansk indfødsret og 6 års fængsel for hvervning til terrororganisationen Islamisk Stat		17.09.2021

Fremme af terrorvirksomhed efter § 114 e –

§ 7 opsamlingsbestemmelsen

[Straffelovens § 114 e](#) straffer med fængsel indtil 8 år den, som "i øvrigt" fremmer virksomheden for en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til 12 år, og under særligt skærpende omstændigheder – navnlig deltagelse i kamphandlinger – til 16 år.

Bestemmelsen blev indsat ved anti-terrorpakke II i 2006 som en bevidst bred opsamlingsbestemmelse. Af forarbejderne fremgår, at den skal sikre, at også anden støtte til terrorvirksomhed end de særskilt kriminaliserede former (finansiering, hvervning og oplæring) er strafbar. Normalstrafferammen blev hævet fra 6 til 8 år ved **lov nr. 883 af 16. juni 2020**, hvor det i bemærkningerne forudsættes, at overtrædelser, der hidtil straffedes med 3-4 års fængsel, fremover skal straffes med 5-6 års fængsel.

Det afgørende fortolkningsspørgsmål er forsætskravets rækkevidde. Højesteret citerede i [112/2023](#) forarbejderne således:

En person, som forsætligt fremmer den kriminelle virksomhed eller formål hos en gruppe personer med kendskab til gruppens generelle terrorformål, og som dermed yder en form for bidrag til, at der foretages en terrorhandling som defineret i lovforslaget, vil kunne straffes efter den særlige medvirkensregel, selv om den pågældende ikke har forsæt til at medvirke til en konkretiseret terrorhandling.

Det betyder, at der ikke kræves forsæt til nogen bestemt terrorhandling – kendskabet til organisationens generelle terrorformål er tilstrækkeligt.

IS-hustru-sagerne. Den kvantitativt største sagsgruppe efter § 114 e er kvinder, der frivilligt rejste til IS-kontrollerede områder og dér fungerede som hustru og hjemmegående mor. I [112/2023](#) fastslog Højesteret, at rollen som husmor og hustru til IS-aktive mænd var en form for støtte, der konsoliderede IS' tilstedeværelse, og at forsætskravet var opfyldt for hele opholdsperioden – også de første to måneder og perioden mellem to ægteskaber. Straffen blev fastsat til fængsel i 4 år.

Typestraffen på 4 år går igen: [SS-2449/2023-FRB](#) (fire år i IS' kerneområder), [SS-1474/2023-FRB](#) (hustru og hjemmegående mor for aktive ISKP-medlemmer i Afghanistan), [SS-2504/2022-VLR](#) (skærpet fra 3 til 4 år) og [SS-2667/2025-FRB](#).

Et særskilt spørgsmål har været, om tilbageholdelse i de kurdisk administrerede lejre (al-Hol, al-Roj) skal medføre strafafkortning efter princippet i [straffelovens § 86, stk. 5](#). Vestre Landsret afviste det i [SS-2504/2022-VLR](#), fordi bestemmelsen kun giver afkortning for frihedsberøvelse sket som led i den strafferetlige forfølgning. Procesbevillingsnævnet meddelte 3.-instansbevilling i [22/25129](#), og Højesteret afviste i [112/2023](#) afkortning, fordi opholdet ikke havde karakter af frihedsberøvelse i straffelovens forstand.

Online-fremme. Den anden hovedgruppe er propagandavirksomhed på sociale medier. I [SS-965/2024-FRB](#) blev en 21-årig idømt 4 års fængsel og 4 års kontaktforbud for over ca. to måneder via en Instagram-profil at have delt IS-propaganda, vejledt om angrebsmål og anbefalet bøger om våben og sprængstof.

Den mest udførlige afgørelse er [SS-6248/2025-GLO](#), hvor Retten i Glostrup idømte 6 års fængsel for gennem ca. 1½ år på Telegram at have delt højreekstremistisk propagandamateriale i et løst koblet online-netværk. Retten foretog en selvstændig bedømmelse af, om netværket var en terrororganisation – det er domstolene, ikke en terrorliste, der afgør spørgsmålet – og lagde vægt på netværkets tilblivelse, størrelse, varighed, ideologi og funktionsmåde samt dets dokumenterede betydning for konkrete terrorangreb. Til tiltaltes forsvar om nyhedsformidling og ytringsfrihed udtalte retten:

Opslagene fremstår ikke som upartisk eller kritisk nyhedsformidling, men derimod som ren formidling af højreekstremistiske budskaber med brug af terror som middel i tråd med Terrorsammenslutnings ideologi om militant accelerationisme.

Retten fremhævede, at der under den omfattende gennemgang ikke havde været ét eneste eksempel på, at tiltalte forholdt sig kritisk eller tog afstand, og at hans disclaimer-noter ikke kunne føre til et andet resultat. Skærpende vejede den betydelige og aktive rolle, den lange gerningsperiode og det meget store antal delinger; formildende vejede, at han ikke selv delte bombe- og våbenmanualer.

LOV	Straffeloven § 86, stk. 5	Straffeloven § 114e	Straffeloven § 114j, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)			30.04.2024
	Landsretten · Dom for overtrædelse af straffelovens § 114 e og § 114 j - skærpe af straf			19.12.2022

Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	20.04.2026
Byretten · Kvinde idømt 4 års fængsel for terrorfremme i Syrien men undgår udvisning af hensyn til sine børns tarv	30.06.2025
Byretten · Dom for fremme af terrororganisationen Islamisk Stat via sociale medier	24.06.2024
Byretten · Dom i terrrorsag: 4 års fængsel til kvinde for fremme af Islamisk Stat i Afghanistan	12.10.2023
Byretten · Dom for fremme af terrorisme og ulovligt ophold i konfliktområde	29.03.2023
Procesbevillingsnævnet · 3.-instansbevilling: Skal ophold i kurdisk lejr i Syrien medføre strafkortning efter princippet i straffelovens § 86, stk. 5, ved dom for fremme af terrorvirksomhed?	23.06.2023

§ 8 Billigelse af terror efter § 136, stk. 2 – grænsen mod ytringsfriheden

Ved siden af terrorbestemmelserne står [straffelovens § 136, stk. 2](#) om offentlig og udtrykkelig billigelse af handlinger omfattet af kapitel 12 eller 13. Strafferammen blev ved **lov nr. 883 af 16. juni 2020** forhøjet fra 2 til 3 års fængsel. Bestemmelsen ligger tæt op ad § 114 e, men adskiller sig ved ikke at kræve, at ytringen fremmer en organisations virksomhed – det er selve den offentlige tilslutning, der straffes.

Højesteret trak grænsen skarpt i ASMLA-sagen, [SS-30/2024-HJR](#). De tre tiltalte havde samme dag som angrebet i Ahwaz udsendt et enslydende tweet, der omtalte angrebet som noget, der "hører under rammerne af selvforsvar". Om dette udtalte Højesteret:

Højesteret finder, at de omhandlede Twitter-opslag ikke kan anses for en udtrykkelig billigelse af terrorangrebet den 22. september 2018. Der foreligger således ikke en overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

Derimod blev en Facebook-omtale af angrebet som "den helteagtige aktion" anset for en udtrykkelig billigelse:

Med hensyn til Tiltalte 2's Facebook-opslag den 23. september 2018 finder Højesteret, at hans omtale af terrorangrebet som "den helteagtige aktion" eller lignende udgør en udtrykkelig billigelse af terrorangrebet. Det forhold, at formålet med opslaget bl.a. var at understrege vigtigheden af, at ansvaret for terrorangrebet ikke blev tilskrevet ISIS, kan ikke føre til et andet resultat. Det samme gælder ytringsfriheden efter Menneskerettighedskonventionens artikel 10.

Kravet om **positiv påskønnelse** er dermed afgørende: en retfærdiggørende kontekstualisering rammes ikke, en hyldelse gør.

Efter Hamas' angreb den 7. oktober 2023 er der afsagt en række domme. I [S-666-24](#) skærpede Østre Landsret straffen til 6 måneders ubetinget fængsel for en influencer, der delte to videoer med over 80.000 følgere. I [SS-3311/2024-ESB](#) idømte Retten i Esbjerg 40 dages betinget fængsel for kommentaren "Bedste Nyhed at stå op til" med palæstinensiske flag-emojis under en live-dækning af angrebet; Vestre Landsret skærpede i [SS-66/2025-VLR](#) til 60 dages betinget fængsel. Ældre praksis om Charlie Hebdo-angrebet ses i [V.L. S-2205-16](#).

Rækkevidden af rettens skøn illustreres af, at rollen som ytringens afsender ikke i sig selv er ansvarsfri: i [SS-24269/2021-KBH](#) blev tiltalte dømt både for terrortrusler efter [§ 114, stk. 3](#) og for billigelse efter [§ 136, stk. 2](#) på grundlag af den samme Twitter-aktivitet.

LOV

[Straffeloven § 114, stk. 3](#)[Straffeloven § 136, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran

05.12.2024

Landsretten · Landsretten skærpede straf for billigelse af terror på Facebook til 60 dages betinget fængsel	22.09.2025
Landsretten · Seks måneders ubetinget fængsel til influencer for offentlig billigelse af terrorangreb	01.07.2024
Landsretten · Fængsel for offentlig billigelse af terrorangreb og trusler fremsat på Facebook	17.01.2017
Byretten · Betinget fængsel for at billige Hamas-angreb på Facebook	20.12.2024
Byretten · Dom for terrorisme, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning efter udtalelser på Twitter	23.03.2022

§ 114 i – modtagelse af ulovlig økonomisk støtte fra en terrororganisation

Hvor § 114 b rammer giveren, rammer § 114 i modtageren. Bestemmelsen straffer med fængsel indtil 8 år den, der fra en gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 eller 114 a, modtager økonomisk støtte i penge eller andre ydelser til brug for oprettelse eller drift af en institution eller virksomhed eller til lignende formål her i landet.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 642 af 8. juni 2016, og strafferammen blev hævet fra 6 til 8 år ved **lov nr. 883 af 16. juni 2020**.

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer beskriver bestemmelsens anvendelsesområde:

Formålet med bestemmelsen er at modvirke, at terrororganisationer gennem donationer til civilsamfundet kan opnå sympati, legitimitet og indflydelse eller påvirkningsmulighed. Bestemmelsen finder f.eks. anvendelse på den, der modtager økonomisk støtte fra en terrororganisation til brug for oprettelse eller drift af en moské eller en skole her i landet.

Rigsadvokatmeddelelsen fremhæver, at § 114 i **alene omfatter forsætlige forhold** – modtageren skal have forsæt til, at støtten stammer fra en terrororganisation. Det er en væsentlig afgrænsning i forhold til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer, hvor allerede simpel uagtsomhed er tilstrækkelig til bødeansvar. Anklagemyndigheden skal derfor overveje, om der skal rejses tiltale for både overtrædelse af donationsforbudsloven og straffeloven, og desuden være opmærksom på det mulige sammenstød med [straffelovens § 277](#) om ulovlig omgang med hittegods.

Der foreligger ikke offentliggjort domspraksis om § 114 i i det gennemgåede materiale, og bestemmelsen må antages først og fremmest at have en præventiv og signalmæssig funktion. Den indgår dog i katalogforbrydelserne i [§ 79 b, stk. 1](#), således at en dom for overtrædelse kan udløse opholds- og kontaktforbud, og i [retsplejelovens § 791 d, stk. 1](#) om blokering af hjemmesider.

LOV

[Retsplejeloven § 791d, stk. 1](#)[Straffeloven § 79b, stk. 1](#)[Straffeloven § 114i](#)[Straffeloven § 114b](#)

Opholds- og kontaktforbud efter § 79 b – tillægssanktionen mod radikaliserings

§ 10

Ved **lov nr. 882 af 16. juni 2020** blev [straffelovens § 79 b](#) indsat med det formål at forebygge nye terrorhandlinger ved at sikre, at den terrordømte ikke fastholdes eller falder tilbage i radikaliserede miljøer, og ved at minimere mulighederne for at påvirke radikaliseringsudsatte personer negativt.

Bestemmelsen giver hjemmel til to forbud ved dom for et bredt katalog af overtrædelser – [§ 101 a](#), [§§ 114-114 j](#) og visse dele af [§ 136](#):

- **Opholdsforbud**, jf. [§ 79 b, stk. 2](#): forbud mod at færdes og opholde sig i nærmere afgrænsede områder, hvor der er særlig risiko for fastholdelse i eller tilbagefald til et radikaliseret miljø.
- **Kontaktforbud**, jf. [§ 79 b, stk. 3](#): forbud mod at søge at kontakte andre, der er dømt for de nævnte overtrædelser. Nærmeste familiemedlemmer er undtaget, i det omfang det ville stride mod Danmarks internationale forpligtelser, og siden en ændring i 2022 er også medindsatte på samme afsoningsafdeling undtaget.

Forbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom og forlænges med afsoningstiden, jf. [§ 79 b, stk. 5](#). Efter [stk. 10](#) kan den dømte 3 år efter løsladelsen forlange spørgsmålet om opretholdelse indbragt for retten.

[Rigsadvokatmeddelelsen om opholds- og kontaktforbud til fremmedkrigere og andre terrordømte](#) fastlægger prøvelsesstandarder:

Domstolene kan idømme et forbud efter straffelovens § 79 b efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud og/eller et kontaktforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye terrorhandlinger ved at sikre, at den dømte ikke fastholdes eller falder tilbage i radikaliserede miljøer og at forhindre, at den dømte rekrutterer andre til de radikaliserede miljøer.

Et forbud forudsætter ubetinget frihedsstraf eller anden frihedsberøvende retsfølge – der kan ikke gives forbud ved bøde eller betinget fængsel. Forbuddene gives som udgangspunkt sammen, men kan gives enkeltvis, typisk hvor der ikke kan udpeges et konkret geografisk risikoområde. Politiet skal høre PET forud for tiltalerejsning i alle sager, hvor betingelserne kan være til stede.

Domstolene fastsætter længden efter forarbejdernes **trappestigemodel**, dvs. i forhold til fængselsstraffens længde. Højesteret formulerede det i [Sag 73/2024](#):

Højesteret finder efter en samlet vurdering, herunder navnlig længden af den idømte straf sammenholdt med det, der fremgår af forarbejderne til straffelovens § 79 b om den periode, som et kontaktforbud forudsættes meddelt for, at kontaktforbuddet skal meddeles for en periode på 5 år.

Kontaktforbuddet fulgte dermed nedsættelsen af fængselsstraffen fra 7 til 5 år. Samme proportionalitet ses i praksis i øvrigt: 4 års fængsel og 4 års kontaktforbud i [SS-965/2024-FRB](#), 6 års fængsel og 6 års kontaktforbud i [SS-6248/2025-GLO](#), og 16 års fængsel med 10 års kontaktforbud i [SS-25/2023-OLR](#). I sidstnævnte præciserede Østre Landsret udtrykkeligt, at forbuddet ikke omfattede tiltaltes hustru og bror, der begge var dømt i samme sagskompleks, fordi de var blandt hans nærmeste familiemedlemmer, og et forbud omfattende dem ville stride mod Danmarks internationale forpligtelser.

Overtrædelse af et forbud straffes efter [straffelovens § 124 a](#). Forsæt kræves for alle elementer, herunder viden om, at den kontaktede er dømt for en katalogforbrydelse; politiet kan efter [§ 79 b, stk. 8](#) videregive oplysninger for at bringe den dømte i ond tro.

Terrordomme har også konsekvenser for prøveløsladelse. [Løsladelsesvejledningen, pkt. 14](#) beskriver, at prøveløsladelse af en person dømt for en forbrydelse i straffelovens kapitel 12 eller 13, og som ikke er udvist ved

ekstraordinært tilfælde for en tiltalt med opholdsret efter TEUF artikel 20 og to mindreårige danske børn – kriminaliteten omfattede både kapitel 12 og kapitel 13, og han havde en stærk tilknytning til Iran.

EMD's kontrol. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har konsekvent afvist klager over dansk praksis som åbenbart grundløse: [27801/19](#) (Johansen mod Danmark), [6041/23](#) (A.A. mod Danmark), [61126/19](#) (Belgacem mod Danmark) og [60766/19](#) (Fateh mod Danmark). Domstolen har lagt vægt på, at frakendelsen ikke var vilkårlig, at klagerne ikke blev statsløse, og at de nationale domstole havde foretaget en grundig proportionalitetsvurdering.

Efter dommen. Selv når udvisning er besluttet, kan den ikke altid gennemføres. I [Sag 72/2022](#) stadfæstede Højesteret fortsat varetægtsfængsling efter [hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1](#) af en marokkansk statsborger, der havde udstået sin straf i marts 2020, trods Marokkos afslag på at udstede rejsedokumenter og en verserende EMD-klage. Og i [BS-35426/2024-KBH](#) fandt Københavns Byret, at en tidligere administrativt udvist person fortsat udgjorde en fare for statens sikkerhed efter [udlændingelovens § 45 b, stk. 1](#) – trods at aktiviteterne lå ca. 20 år tilbage. Rammerne for administrativ udvisning på farevurdering er behandlet i [betænkning nr. 1505/2009 om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed](#).

De generelle regler om udvisning ved straf behandles i praksisoversigten om [udvisning ved straf](#).

LOV	Hjemrejseloven § 14, stk. 1	Indfødsretsloven § 8b, stk. 1	Udlændingeloven § 22
	Udlændingeloven § 24b	Udlændingeloven § 26, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran		05.12.2024
	Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)		30.04.2024
	Højesteret · Højesterets vurdering af proportionalitet ved langvarig varetægtsfængsling af terrordømt med henblik på udsendelse		19.01.2023
	Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning af herboende kriminel med dobbelt statsborgerskab efter forsøg på at tilslutte sig Islamisk Stat		15.02.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · Fratagelse af dansk statsborgerskab for deltagelse i Islamisk Stat (A.A. mod Danmark)		14.09.2023
	Menneskerettighedsdomstolen · Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)		01.02.2022
	Landsretten · Skærpet straf for forsøg på terrorisme: 12 års fængsel, frakendelse af statsborgerskab og udvisning		28.11.2022
	Landsretten · Landsrettens dom: Frakendelse af indfødsret og udvisning nægtet i terrrorsag		20.04.2018
	Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed		20.04.2026
	Byretten · Byretten: Fortsat fare for statens sikkerhed begrundet afslag på opholdstilladelse trods 20 år gamle terrornetværks-aktiviteter		13.02.2026
	Byretten · Kvinde idømt 4 års fængsel for terrorfremme i Syrien men undgår udvisning af hensyn til sine børns tarv		30.06.2025
	Byretten · Sag om frakendelse af indfødsret og udvisning af terrordømt		10.10.2008
	Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for forsøg på tilslutning til Islamisk Stat		15.02.2024

§ 12 Straffeprocessuelle særtræk: PET, agentvirksomhed, påtale og blokering

Terrorsager afviger processuelt fra almindelige straffesager på flere afgørende punkter.

Påtale efter justitsministerens påbud. Efter [straffelovens § 118 a](#) er de i §§ 111-115 og 118 omhandlede forbrydelser i alle tilfælde genstand for offentlig påtale, der sker efter justitsministerens påbud. [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om forelæggelse og indberetning](#) beskriver den fulde kæde: efterforskning varetages som udgangspunkt af PET, som vurderer, om der er grundlag for at indlede efterforskning, jf. [retsplejelovens § 742, stk. 2](#); PET vurderer i første række grundlaget for sigtelse og forelægger for statsadvokaten; og hvis statsadvokaten vurderer, at der skal rejses tiltale for kapitel 12- eller 13-overtrædelser, forelægger statsadvokaten sagen for Rigsadvokaten, der forelægger den for Justitsministeriet.

CTA-retserklæringer. Anmodninger om retserklæringer fra Center for Terroranalyse skal ifølge samme afsnit gå gennem statsadvokaten, som drøfter anmodningen med PET med henblik på at skære den til; udgangspunktet er, at anklagemyndigheden kun bør anmode om en erklæring, når der er et klart behov herfor i den konkrete sag. CTA-erklæringer er i praksis det centrale bevismiddel for, at en gruppe er en terrororganisation – de indgik således afgørende i [SS-25/2023-OLR](#) og i [SS-6248/2025-GLO](#) sammen med Europol's Intelligence Package. Folketingets Ombudsmand har i [FOB 2016-28](#) fastslået, at CTA organisatorisk må anses for en del af PET, og at CTA-vurderinger hos andre myndigheder kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 31 – dog ikke i det omfang oplysningerne allerede er offentligt tilgængelige. PET's egen virksomhed er undtaget fra offentlighedsloven og forvaltningslovens kapitel 4-6, jf. [betænkning nr. 1529/2012 om PET og FE](#).

Agentvirksomhed. Det processuelt mest markante særtræk er, at retsplejelovens agentregler ikke gælder. Efter [retsplejelovens § 754 e](#) finder reglerne i §§ 754 a-754 d ikke anvendelse ved efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12, §§ 111-115 og 118. Højesteret præciserede i Glasvej-sagen, [SS-512/2007-HJR](#), at fritagelsen ikke er ubetinget:

Det følger imidlertid af dansk rets almindelige retsprincipper, at også anvendelse af en agent-aktion i forbindelse med sådan efterforskningsvirksomhed er betinget af, at der foreligger fornøden mistanke, ligesom aktionen ikke må bevirke en forøgelse af lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

De to almindelige retsprincipper – **mistankekravet** og **provokationsforbuddet** – er dermed bevaret uændret. I den konkrete sag lagde Højesteret vægt på, at PET traf beslutningen om at inddrage agenten, efter at der allerede forelå begrundet mistanke, at agenten var instrueret om at optræde passivt, afventende og lyttende, og at han kun havde tilladelse til at indkøbe de materialer, den mistænkte selv havde anmodet om.

Samme prøvelse er foretaget i nyere sager. I [SS-31801/2020-KBH](#) fandt et flertal, at provokationsforbuddet ikke var overtrådt, fordi tiltalte allerede inden agenternes indsættelse havde fast forsæt til at købe pistoler med lyddæmpere – udtrykt i kodesprog om "honning" og "den anden slags honning" – mens et mindretal fandt, at PET's uopfordrede henvendelser med videoer af våben kunne have provokeret ham. I [S-2873-21](#) lagde Østre Landsret vægt på, at initiativet udelukkende kom fra tiltalte, og at agenterne ikke forøgede lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

Aktindsigt i meddelerakten. Højesteret fastslog i Glasvej-sagen også, at forsvarernes adgang til aktindsigt efter [retsplejelovens § 729 a, stk. 3](#) og [§ 729 c](#) ikke omfatter alle oplysninger i PET's meddelerakt:

Forsvarernes adgang til aktindsigt omfatter derfor ikke alle oplysninger i meddelerakten, men kun oplysninger i den, som er tilvejebragt til brug for straffesagen mod de tiltalte, eller som er af betydning for denne.

Blokering af hjemmesider. Efter [retsplejelovens § 791 d, stk. 1](#) kan der ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af §§ 114-114 i. Afgørelsen træffes af

retten ved kendelse efter politiets begæring, og blokering må ikke foretages, hvis indgrebet står i misforhold til sagens betydning. Rigsadvokatmeddelelsen fastlægger, at sådanne sager skal forelægges PET, som vurderer, om der er grundlag for blokering, hvorefter PET forelægger sagen for statsadvokaten.

Nævningebehandling. Terrorsager pådømmes i 1. instans som nævningsager. [Rigsadvokatmeddelelsen om statsadvokaternes udførelse af nævningsager](#) nævner udtrykkeligt sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 som en sagstype, der undtagelsesvis bør føres af statsadvokaten selv. Højesterets prøvelse er begrænset til retsanvendelse og strafudmåling, jf. [retsplejelovens § 933, stk. 2](#) – hvilket i [Sag 73/2024](#) afskar prøvelse af, om FKD var en terrorsammenslutning.

Spørgsmål om varetægtsfængsling i terrorsager behandles nærmere i praksisoversigten om [varetægtsfængsling](#).

LOV

[Retsplejeloven § 729a, stk. 3](#)[Retsplejeloven § 754e](#)[Retsplejeloven § 791d, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 933, stk. 2](#)[Straffeloven § 118a](#)

PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafudmåling for en 15-årig	14.03.2025
	Højesteret · Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe	10.04.2008
	Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering	14.05.2024
	Landsretten · Skærpet straf for forsøg på terrorisme: 12 års fængsel, frakendelse af statsborgerskab og udvisning	28.11.2022
	Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	20.04.2026
	Byretten · Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields	24.11.2021

§ 13 Lovgivningshistorik: de fem reformbølger i kapitel 13

Terrorbestemmelsernes nuværende udformning er resultatet af fem klart afgrænsede reformbølger, som er kortlagt i [Betænkning om strafudmåling, bind II, kapitel 3](#).

1952 – grundstrukturen. Hele kapitel 13 blev nyaffattet ved lov nr. 225 af 7. juni 1952 på grundlag af en betænkning fra 1949-udvalget, der var nedsat i lyset af erfaringerne fra besættelsestiden. Straffelovrådet har senere i [betænkning nr. 1424/2003 om straffastsættelse og strafferammer, bind II](#) beskrevet, hvordan kapitel 12 og 13 systematisk supplerer hinanden: beskyttelsesinteressen i kapitel 12 er statens **ydre** sikkerhed, i kapitel 13 statens **indre** sikkerhed.

2002 – anti-terrorpakke I. Lov nr. 378 af 6. juni 2002 indsatte terrorismeparagraffen § 114 og de supplerende bestemmelser §§ 114 a-114 e. Formålet var at gøre det muligt for Danmark at opfylde FN-konventionen af 9. december 1999 til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 (2001) og forslaget til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme.

2006 – anti-terrorpakke II. Lov nr. 542 af 8. juni 2006 omstrukturerede hele apparatet på grundlag af [Straffelovrådets betænkning nr. 1474/2006](#). Terrorfinansiering blev samlet i den nye § 114 b, hvervning kriminaliseret i § 114 c (også det at lade sig hverve – hvilket gik videre end Europarådskonventionen krævede), oplæring i § 114 d og anden fremme i opsamlingsbestemmelsen § 114 e, mens de hidtidige §§ 114 c-114 e blev til §§ 114 f-114 h. Samme lov indsatte [§ 114, stk. 1, nr. 8](#) om radioaktive stoffer, jf. [§ 192 b](#), til gennemførelse af FN's konvention om nuklear terrorisme.

2016 – fremmedkrigerloven. Lov nr. 642 af 8. juni 2016, der byggede på [Straffelovrådets betænkning nr. 1559/2016](#), indsatte [§ 114 i](#) om modtagelse af økonomisk støtte fra en terrororganisation og [§ 114 j](#) om indrejse- og opholdsforbud, samt de skærpede sidsrafferammer i [§ 114 c, stk. 3](#) og [§ 114 e, 2. pkt.](#) om tilslutning til væbnet styrke.

2020 – dobbeltreformen. To love af 16. juni 2020 udgør det seneste og praktisk vigtigste skift. **Lov nr. 883 af 16. juni 2020** forhøjede strafferammerne generelt og forudsatte en gennemgående forhøjelse af strafniveauet med omkring det halve, forudgået af en undersøgelse af det gældende strafniveau foretaget af Rigsadvokaten. **Lov nr. 882 af 16. juni 2020** indsatte [§ 79 b](#) om opholds- og kontaktforbud for terrordømte og udvidede [§ 124 a](#) til også at ramme overtrædelse af disse forbud.

Der er ikke i den seneste konsolidering af straffeloven vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer til terrorbestemmelserne; retstilstanden som beskrevet ovenfor er gældende ret.

LOV

[Straffeloven § 79b](#)[Straffeloven § 114, stk. 1](#)[Straffeloven § 114i](#)[Straffeloven § 114j](#)[Straffeloven § 192b](#)

§ 14 Sammenfatning – de bærende linjer i terrorpraksis

Praksis efter straffelovens kapitel 13 er kvantitativt begrænset – betækningsudvalget bag [betænkning nr. 1581/2023](#) måtte inddrage utrykte domme for at kunne beskrive den – men de bærende linjer er klare.

Terrorforsættet er alt. § 114 tilfører ikke nye gerningsindhold, men kvalificerer eksisterende forbrydelser. Højesteret har derfor gjort forsætskravet til den centrale skærpelsesgrund, også ved forsøg. Det er baggrunden for, at forsøg på terror straffes langt hårdere end forsøg på det tilsvarende manddrab eller den tilsvarende brandstiftelse.

Anvendelsesområdet er bredt, ikke snævert. Bestemmelsen rammer angreb på én enkelt person, når konteksten gør angrebet til et angreb på ytringsfriheden ([SS-299/2011-HJR](#)). Den rammer handlinger rettet mod totalitære regimer, medmindre en samlet vurdering af organisationens formål, mål og midler fører til andet ([SS-30/2024-HJR](#)). Og fremme-bestemmelsen i § 114 e rammer den, der blot kender organisationens generelle terrorformål, uden forsæt til nogen konkret handling ([112/2023](#)).

Strafniveauet er stabiliseret på det nye, høje leje. 2020-forarbejdernes forudsætning om 16 år for forsøg ved bombesprængning og manddrab er fulgt punktligt af domstolene ([SS-25/2023-OLR](#)), og de nye niveauer for støttebestemmelserne slår igennem i typesagerne: 4 år for IS-hustruer, 5-6 år for organiseret online-propaganda, 5-6 år for hvervning.

Formildende omstændigheder er få og snævre. Praksis anerkender i realiteten tre: meget ung alder ([Sag 73/2024](#)), underordnet medvirken og forsøg på tilbagetræden ([SS-512/2007-HJR](#)), samt et politisk motiv rettet mod et totalitært regime, hvor en del af midlerne er anvendt lovligt ([SS-30/2024-HJR](#)). Derimod giver tilbageholdelse i udenlandske lejre ikke afkortning.

Tillægssanktionerne er nu en integreret del af dommen. Opholds- og kontaktforbud efter [§ 79 b](#) udmåles i trin efter fængselsstraffens længde, frakendelse af indfødsret er udgangspunktet ved 2 års fængsel eller derover, og udvisning følger normalt – med den væsentlige undtagelse, at TEUF artikel 20 og hensynet til mindreårige danske børns tarv kan afskære udvisning, uden at det rækker ved frakendelsen.

Processen er efterretningsstyret. PET indleder og styrer efterforskningen, tiltale kræver justitsministerens påbud, CTA-erklæringer bærer beviset for organisationsspørgsmålet, og agentreglerne er sat ud af kraft – men erstattet af de almindelige retsprincipper om mistankekrav og provokationsforbud, som domstolene reelt prøver i hver enkelt sag.

Oversigten dækker ikke udrejse til og ophold i konfliktområder efter § 114 j, der behandles under [fremmedkrigere](#), heller ikke overtrædelse af EU's og FN's sanktionsregimer under [sanktionsovertrædelser](#) eller den forebyggende regulering under [hvidvask](#). For grundforbrydelserne henvises til [drab og drabsforsøg](#), [særlig grov vold](#), [brandstiftelse](#) og [skydevåben](#).

LOV	Straffeloven § 79b	Straffeloven § 114, stk. 1	Straffeloven § 114e	Straffeloven § 114j
PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafdømming for en 15-årig Højesteret · Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20) Højesteret · Dom om terrorisme og udvisning efter drabsforsøg på Muhammed-tegner Højesteret · Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering			14.03.2025 05.12.2024 30.04.2024 02.05.2012 10.04.2008 14.05.2024

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Indfødsretsloven § 8b	stk. 1	Straffeloven § 79b	stk. 1-3
Straffeloven § 114	stk. 1-3	Straffeloven § 114b	
Straffeloven § 114c	stk. 1-3	Straffeloven § 114e	
Straffeloven § 114i		Straffeloven § 118a	

MATERIALE Citerede afgørelser

42 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		6
14.03.2025	Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafdømming for en 15-årig	73-2024
05.12.2024	Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran	6760-8125
30.04.2024	Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)	112-2023
19.01.2023	Højesterets vurdering af proportionalitet ved langvarig varetægtsfængsling af terrordømt med henblik på udsendelse	72-2022
02.05.2012	Dom om terrorisme og udvisning efter drabsforsøg på Muhammed-tegner	3031-3586

10.04.2008	Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe	4466-5362
------------	---	-----------

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL 3

15.02.2024	Udvisning af herboende kriminel med dobbelt statsborgerskab efter forsøg på at tilslutte sig Islamisk Stat	60766/19
14.09.2023	Fratagelse af dansk statsborgerskab for deltagelse i Islamisk Stat (A.A. mod Danmark)	6041/23
01.02.2022	Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)	27801/19

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS 13

22.09.2025	Landsretten skærpede straf for billigelse af terror på Facebook til 60 dages betinget fængsel	10034-11750
17.12.2024	Dom for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbud; straffens længde	6899-8287
01.07.2024	Seks måneders ubetinget fængsel til influencer for offentlig billigelse af terrorangreb	S-666-24
23.05.2024	Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat	5956-7123
14.05.2024	Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering	5641-6747
12.01.2023	Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL	4535-5437
19.12.2022	Dom for overtrædelse af straffelovens § 114 e og § 114 j - skærpelse af straf	3531-4200
14.12.2022	Landsretten skærper straf til 12 års fængsel for forsøg på terrorisme ved våbenanskaffelse	2421-2891
28.11.2022	Skærpet straf for forsøg på terrorisme: 12 års fængsel, frakendelse af statsborgerskab og udvisning	S-2873-21
20.04.2018	Landsrettens dom: Frakendelse af indfødsret og udvisning nægtet i terrorsag	6448-7734
17.01.2017	Fængsel for offentlig billigelse af terrorangreb og trusler fremsat på Facebook	V.L. S-2205-16
22.06.2011	Dom om forsøg på terrorisme og manddrab efter Straffelovens § 114 og § 237	3020-3574
23.11.2007	Dom for forsøg på terrorisme og udvisning	4452-5345

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS 14

20.04.2026	Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	10743-12769
13.02.2026	Byretten: Fortsat fare for statens sikkerhed begrundet afslag på opholdstilladelse trods 20 år gamle terrornetværks-aktiviteter	10874-13979
30.06.2025	Kvinde idømt 4 års fængsel for terrorfremme i Syrien men undgår udvisning af hensyn til sine børns tarv	9852-11525

20.12.2024	Betinget fængsel for at billige Hamas-angreb på Facebook	10033-11748
24.06.2024	Dom for fremme af terrororganisationen Islamisk Stat via sociale medier	5935-7091
12.10.2023	Dom i terrrorsag: 4 års fængsel til kvinde for fremme af Islamisk Stat i Afghanistan	6084-7285
29.03.2023	Dom for fremme af terrorisme og ulovligt ophold i konfliktområde	3013-3566
20.12.2022	Dom for forsøg på terrorisme, terrorfinansiering og fremme af terrorvirksomhed	5636-6740
16.11.2022	Dom i terrrorsag om hvervning og økonomisk støtte til Islamisk Stat	3756-4510
01.06.2022	Dom for forsøg på terrorisme, ildspåsættelse og finansiering af terror	5946-7107
23.03.2022	Dom for terrorisme, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning efter udtalelser på Twitter	1284-1543
24.11.2021	Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields	258-298
17.09.2021	Frakendelse af dansk indfødsret og 6 års fængsel for hvervning til terrororganisationen Islamisk Stat	4532-5434
10.10.2008	Sag om frakendelse af indfødsret og udvisning af terrordømt	6007-7186

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · SPECIALRET

1

15.02.2024	Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for forsøg på tilslutning til Islamisk Stat	61126/19
------------	--	----------

PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

02.05.2024	Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling i terrrorsag om ASMLA-medlemmers bistand til væbnet gren og fortolkningen af straffelovens § 114	24/02503
23.06.2023	3.-instansbevilling: Skal ophold i kurdisk lejr i Syrien medføre strafafkortning efter princippet i straffelovens § 86, stk. 5, ved dom for fremme af terrorvirksomhed?	22/25129

RIGSADVOKATEN · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

07.08.2017	Delvis erstatning for terrorfinansieringssag: Tillæg for frihedsberøvelse og godtgørelse for langvarig sigtelse	AM2017.08.07RA
21.01.2009	Afgørelse om erstatning efter frifindelse i terrrorsag	RA-2008-521-0125

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

03.12.2024	Twist om observationstid og fotodokumentation ved fejlindstillet p-skive på Tårnby Torv	park-4510
------------	---	-----------

FORARBEJDE Betænkninger

6 referencer

Straffelovrådets betænkning om straffastsættelse og strafferammer II – Speciel del

nr. 1424 · 2003 · Justitsministeriet

Straffelovrådets betænkning om det strafferetlige værn mod terrorisme

nr. 1474 · 2006 · Justitsministeriet

Betænkning om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed

nr. 1505 · 2009 · Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Betænkning om PET og FE

nr. 1529 · 2012 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1559/2016 om deltagelse i og herved til væbnede konflikter i udlandet mv.

nr. 1559 · 2016 · Justitsministeriet

Betænkning om strafudmåling – Bind II

nr. 1581 · 2023 · Justitsministeriet